

**JOHANNIS
GOTHOFREDI
HERRICHEN DE THEA
HERBA DORICUM
MELYDRION**

Johann Gottfried Herrichen

1045. 21

1045
21

JOHANNIS GOTHOFREDI
HERRICHEN

de

THEA

herba

Doricum

MELYDRION.

Πρὸς τὸν
ΦΡΕΔΕΡΙΚΟΝ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟ
ΚΑΡΠΖΩΒΙΟΝ

τὸν Βελουτὴν, Πολυτίστορα, καὶ Φιλοθέουδρον
δύκλειςάτεν.

* * * * *

Ὅπότε Διεκαῖθ' ἤρυσσ' ἄφ' ὀρμιγῆς μελωδός
    Ἀδὺ κρέκων, Καρπίζῳ, φάσκειν Ἀεῖσον ὕδωρ.
Φαμίμιν, ἥε Θείης, ὕδωρ ὅτ' ἄλλο νοῆσαι
    Κοινὸν ὕδωρ Φοιβᾶ λίματ'α, τέτο φρένας.
Ὅσον δρειοτέρη γὰρ σώματ' ἐπλετο ψυχά,
    Τόσον Ελυσσεΐα Θείον ἐσιν ὕδωρ.
Ἀεὶ Θέην πρὸ πινες ἐμοὶ σῆ Χινάδι χύττη·
    Ἐν χάρετι δ' ἐθέην σοὶ πάλιν αὖτις φέρω.
Λιχ' ἄδ' ἐπὶ πολὺ ποιοῖς μέλαν ὕδαλ' ἡμέτερον
    Εἰ μὴ δρῶ λευκὸν τῷδε κοπρῶνα Θέην.

Ο ΚΥΡΙΛΛΟΣ.

ΜΕΛΥΔΡΙΟΝ.

Τὸ μὲν Εὐτὶς πεπωκώς
Εκατόντακ' ἰδὲ πασθον,
Ανάκρεον, κατ' αἰδοίης
Χάλκεον ὕπνον.

Τὶ δ' ἐσὰ λύρη λιγεία,
Λαλιεσάτα ἢ Φόρμιγξ
Μέγαξ; Μῶν καρῶθι
Σοὶ συν' αἰδοῖ;
Ανα! σὺν ἀπ' ὀμμαίων σμῆ
Βαθὺ νῆθαρ. Οὐ κατ' ἤκον
Εσαῖεν, ὡς σελάνας
Ανέρα κνώσσειν.

Βλεφάρων ἢ καμμούντων
Εὰν ἔδυνη διεσθαι
Τὸ κάμ', ἐμοὶ χαρίζεαι
Σεῖο χελῶναν.

Εθέλω γὰρ ἔπαλαιοις
Βόταναν ἐρεῖσι γνωσαν,
Υδωρ τε σοὶ βδελυκτὸν
Γάρυ φράσδειν.

Σοφὸς δ' ἔρετας ποάων
Ἰδὲ φαρμάκων ὁ Φοῖβος
Σιωπῶντες μενοινᾷ
Ταῦδε μελωδός.

Μέγα Χιναδὸς, Ἰάπων,
Μέγα χαῖρέ μοι Χιαμέ,
Αφ' αἰμένων ἐν ἄλλῳ
Κλήματι ζῶντες.

Υπερέλβιοι μὲν ἔστε
Ψαμάθιο χρυσείοι,
Ιασπίδων, σμαράγδων,
    Ἡδὲ σαφείρων.
Ἄτ' οὐτυχεῖς βοῶμεν
Υμεσάτης γε ποίης
Τοπλεῖον, ἂν παρ' ὑμῖν
    Γαῖα λοχάει.
Εἴιοι καλδύνι Θῖαν,
Εἴιοι Τῖαν καλδύνι,
Καλδύνι Εἴη ἢ Θείον
    Θαμνίον ἄλλοι.
Τερένεσσιν, ἀλλὰ συχνοῖς,
Ἀνατέλλεται λεβοῖσι
Δίπαχυς ὅξ' ἀέρεας
    Δίαν ἐς αὔραν.
Πεζάλοισι μυρίοισιν
Επὶ κρατὰς ἐκ ποδῶν
Πολυχιδεῖς κλαδίσκοι
    Ἀμφι βεβύεσι.
Βοτάνῃ ἢ ταῖς ῥοδῇσι
Περσμοῖνι περπέμπῃ
Επαγρίοις ῥόδοισιν
    Ἰκελον αἴψ' ἔσθ'.
Τὸ μὲν αἴψ' ἔσθ' ἐσώθη
Καλάθοισιν ἢ κιβωτοῖς,
Ἀχρεῖον, ἔθεν ὁδμᾶ
    Ῥῖνας ὀφέλλον.
Επὶ δ' αἶαν, οἷα πάπποι,
Μεμαρασμένοι κατάρρει,

Νόσοις ὄνειαρ ἐδέην,
Ουδ' ἐδὸν ὅσοις.

Μόνα ἡμάαθε φύλλα,
Μόνα συλλέγεσθε φύλλα,
Σιωπῆς φῆ τε φύλλα
Ξηρὰ ποιῆσθε.

Ὅταν ἔν καλῶς ξερανθῇ
Ἐν ὑποσκίοις ἀλωναῖς,
Μολιβδῖνα τῶδ' ἔνδον
Κλείετε θάκα.

Μεγάλα δ' ἐπέτρε χερσὶ
Ἐπὶ γαιέων ἐλάσσω
Ἀπεμπολεῖτε χαλόν,
Μάσωνα μικρὰ

Τὰ κάτω γάρ ἐνὶ μείζῳ,
Τὰ δ' ἄνω λίαν γε μείω·
Τὰ ταῦτα δὴ ἔς δρεῖω,
Κεῖνα χερεῖω.

Καρο-Πισο-Βοντεκοῖ®,
Σπόνιός τε, Τέλπός τε,
Τριγὰυλι®, Πεπῖτ®,
Σπέξ τε, καὶ ἄλλοι

Μεγάλα θροῦσιν ἐμφᾶ,
Πιντᾶ γράφουσι χεῖρ,
Σοφῶ Θῆν τε λαιμῶ
Ταῦδε ῥοφεῦσι.

Σβεκο-Βελίπο-Βέλγο-Τόττων,
Ἰταλός, Πολῶν®, Οὐιν®,
Ἀλεκτρυνών, Ἰεήρες,
Τὰςδε ποθεῖσιν.

Εο Τῆρεκ^Θ, ἢ Πέρσης,
Καφέ πινέτω, κ' ὀλέσθω.
Θία Θεὰ ποάων

Αμμιν δρέσκη.

Ενὶ πῶ^θ Θία σκαρίσδει,
Καλὸν ἐν ροφῶμεν ὕδωρ
Ομάλικες, γέροντες,

Συῶ τε γυναιῖκες.

Ο τὸν ἔγκαρον κρατῶει,
Φρεσὶν δρεθμέ^θ γαλάναν,
Αναχμέει βραδείας

Λήμα^θα μνάμας.

Ο κάτω τὸ φλέγμα σύρ^θ,
Κεφαλαῖς ρόον κατέργ^θ,
Νεφρῶν ρύπασμα πλιῶει,

Σπλᾶν^ά τε ζῶκει.

Ο παρηγορεῖ ποδάγραν,
Κεφαλαλγίαν ἀφαιρεῖ,
Απεψίαν ἀμυῶ^θ

Ουρεῖ τε κινεῖ.

Ο πρὸς ὀρθόπνοιαν ἔρ^θ,
Λαγόνων σρέφως ἐρωεῖ,
Λίθον τὸν ἐν βαθεία

Κύσει θρύπλει.

Ο μεθυστικοῖς βοηθεῖ,
Διαχεῖ πνέον^{τας} ἀτμῶς,
Διδοῖ χαλινὰ λυγμῶ^θ

Βῆχ^ά τε παύει.

Ο τὸ κῆρ, ὃ πᾶν τὸ σῶμα,
Ο χέρας πόδας τ' ἰαίνει

Ροφηθ' ἐν ἀνίκμῳ
Πιδύμονας ἄξῃ.

Σάον ἐν πιόντες ὕδωρ,
Λάλον ἐν ροφῶντες ὕδωρ,
Κακὰς νότις μερίμνας
Δώμεν, ἐταῖρῳ.

Ολιγωρέω τὸν οἶνον,
Ολιγωρέω τὸ νέκταρ
Μίαν Διὸς ποτῆτα,
Τ' ἐπὶ ροφήσων.

Διὸς δὴκλῆς ὁ Κῶρϙ,
Πινυτῆς ἐν ἧσι βίβλεις
Καλῶν δῖοις ποιῶν
Θέσκελον ἰχμύ.

Διὸς ἐν νόσοις ἢ πώγων,
Τὶ γαλῆς, ἢ τῶς Αθανᾶς,
Ἀρηϙ, Ηρακλῆϙ
Αἶμα δύνεται.

Τισὶ σίλφιον, μάραθρον,
Τισὶ καπϙ ἀφροδίτας,
Κρόνῃς τροφά τ' ἀρήγει,
Καὶ ἡσι κέσθην.

Τινὰς ἐμφαλὸς κυθάρας,
Πτερὸν ἰβέως, λαγώπης,
Τινὰς νόσθῃς ἰᾶται
Σμύρνον, ἀσῆς.

Εὐὲν Θέην δεδέρκοι
Διὸς δ' ἰθαλῆς ὁ Κῶρϙ,
Τόμης αὖ ἔξ ἐπλησεν
Ἡ μία ποίη.

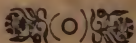
Ετέρως

Ετέρως γὰρ ἄδε ποίας
Πόπμὸς ἵς ἔσα χευσός
Υπερφέρειται
Ἰαχὺ πάσας.
Ἰνα ζῶμῳ ἐν, ροφῶμῳ
Υγιεάταν ποάων.
Πόσιν ροφῶμῳ ἐοδλάν
Χείλεσι λάβεις.

Ἰθι νῦν ἰάχισα, Μάρθα,
Ἀπὸ φρεῖατ^ο φεῖς ὕδωρ,
Τὸ πύρ ἐν ἐχάρεθ^ο φές,
Ζέννε νᾶμα.
Σπέρσον τράπεζαν διδύς,
Θέπ τέσσαρας τρυχίσκως,
Ὁ Καρπὸς ἦλθε Ζωῆς,
Ἠλθεν Ερωτ^ο.

Τείπον ἔ, ἵς ἐπν, οἶδα
Ἐπγνώσομαι θε θᾶσον,
Ὅταν Θείης πινύσκον
Πώσομῳ ὕδωρ.
Λάλλον ἐν ροφῶμῳ ὕδωρ,
Ἰνα νύ, θ' ὅλαν, ἐταῖροι,
Ἀπ' ὀμμάτων σοβῶμῳ
Νήδυμον ὕπνον.

Ὁ πινὼν γάρ ἐστι ζῶν
Ἐναλίγκι^ο, καθ' ἑαυτὸν
Θανόντι. Τίς περὶ ζωᾶς
Μοῖραν ἐλοιτ^ο;

226

